

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja:

Za celo leto predplačan 15 gid., za pol leta 8 gid., za četrt leta 4 gid., za jeden mesec 1 gid.40 kr.

V administraciji prejemati velja:

Za celo leto 12 gid., za pol leta 6 gid., za četrt leta 3 gid., za jeden mesec 1 gid.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gid. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inzerate) vsprejema upravništvo in ekspedicijska v „Katol. Tiskarni“, Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izven nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 128.

V Ljubljani, v torek 8. junija 1897.

Letnik XXV.

Nemški strankarski shod v Ljubljani.

Dne 3. junija, kakor poroča graška „Tagespost“, glasilo kranjskih liberalnih Nemcev in nemškutarjev, je imelo nemško konstitucionalno društvo v Ljubljani svoj občni zbor, kateremu je sledil izredni shod, ki se je pečal z jezikovnimi naredbami in drugimi po mnenju naših nemških rojakov važnimi stvarmi. Shoda se je udeležilo baje okoli 200 oseb iz meščanskih, uradniških in obrtnih krogov, kakor omenja „Tagespost“.

Dr. Schaffer, znan prijatelj Slovencev že od davnih časov, ki pa v kljub temu v tej dolgi dobi ni ničesar pozabil in se nič novega naučil, je govoril o političnih razmerah, v katerih seveda ni videl nič drugega, nego Celje in jezikovne naredbe, kar je bilo vse zasnovano baje v grozno kvar Nemcev, zaradi tega da so politične razmere zelo napete in da je pričakovati velikih dogodkov. Na to je govornik razsedal svojega velepolitičnega konja ter se vsedel na kranjsko nemško-liberalno kljuse in začel govoriti o radostih in žalostih nemških liberalcev na Kranjskem. Dejal je, da je nemško-liberalna stranka pri zadnjih volitvah po naročilu Schwegel-Schafferjevega vodstva podpirala v Ljubljani in po drugih krajih radikalne kandidate s tem namenom, da zadržuje preveliko naraščanje klerikalne stranke v deželi. Tudi mestnih volitev se je udeležila nemško-liberalna stranka. Pričakovati bi bilo, dejal je dr. Schaffer milim glasom in solzorosnih očij, da sodeč po prejšnjih dogodkih radikalna stranka vsaj ne bo nobenih ovir delala nemškemu kandidatu. Toda to se ni zgodilo, pač pa je radikalna stranka z vso silo delovala proti nemško-liberalnim kandidatom, pred vsemi se je v tem odlikoval župan ljubljanski Ivan Hribar (Klici: Pomanjkanje političnega taktičnega! — Slovenec tega nima!) Vkljub temu pa je nemško-liberalna stranka pravo zadela in se bo tudi v prihodnje udeleževala političnega življenja, v nadi, da ostanejo

tudi v prihodnje kranjski Nemci složni in jedini, kakor do sedaj.

Bivšemu nemškemu kandidatu Dzimskemu pri mestnih volitvah ni dala ob tej priliki miru njegova starodavno nemška kri, da se je znosil nad svojimi nasprotujočimi mu radikalnimi agitatorji, ki so onemogočili njegov vhod v mestni zastop ter s tem zaprečili novo dobo v zgodovini ljublj. mestnega zbora.

Na to je dr. Schöpl pismeno sporočil svoje argumente proti jezikovnim naredbam. Radovedni smo bili, kako je dokazal, da uradnikom ni treba znati jezika naroda, s katerim občujejo, ker to bi bil dr. Schöpl kot advokat najožje dokazal, a o tem popolno molči nemško-liberalna kronika.

Tovarnar Baumgartner se je ustrašil sklepa mestnega zastopa ljubljanskega, ki zahteva jednako jezikovno naredbo tudi za dežele, koder bivajo Slovenci, ter je predlagal, naj vodstvo nemško-liberalne stranke vložiti proti temu sklepu ugovor pri vladi. In splošno pritrjevanje je odmevalo iz kazinskega hrastovega loga temu predlagu, ki je bil seveda soglasno in z velikim naudušenjem vsprejet.

Vidi se, da ta gospoda niti s tem ni zadovoljna, da imamo v slovenskih pokrajinah vse polno uradnikov, ki niso zmožni slovenskega jezika in da imamo recimo na Koroškem samo nemške ljudske šole za slovenske otroke, radi bi hoteli, da bi sploh noben uradnik ne znal slovenski, in da bi se slovenski deci že k zibelki poslale nemške dojenke, potem še le bi bil zadovoljen čut ravnopravnosti, ki vlada v glavah zborovalcev ljubljanske kazine.

Ko so se konečno gospodje v kazini spomnili ubozih nemških dijakov na ljubljanskih srednjih šolah, katerim se prepoveduje moliti Wotana in proslavljati Bismarcka ter jim kot izvrstni vzgojevatelji dali pogum, krepko vstrajati v narodni politični borbi na šolskih klopih, sklenili so svoje zborovanje prepričani, da se niso zbrali zastonj v kazini, da se sedaj prične lepša doba za nemške liberalce na Kranjskem.

Mi pa se nadajamo, da bodo tudi Slovenci iz

takih pojavov rastočega nemškega liberalizma, nad katerim morajo svoje posebno veselje imeti najnovjši nemški preroki Schönerer, Wolf in drugi nositelji nemške liberalne kulture in inteligencije, kakor se je s tuljenjem in razbijanjem zadnji čas svetu tako lepo kazalo v dunajski državni zbornici, izvajali svoje posledice ter enkrat za vselej konec storili za slovenski narod nečastnemu koketovanju s temi nemško-liberalnimi ostalinami na Kranjskem. Vzlasti naj bi „Narodova“ gospoda spoznavala, kam pride, ako iz politično-strankarskih ozirih podpira take elemente v deželi, ki za Slovence nimajo drugega nego — negacijo!

Nasledki minulih volitev.

Iz Zagreba, 4. junija.

Hude volilne borbe so prenehale, ali tudi slabih nasledkov ne manjka. Vendar pa se godi ravno nasprotno, kar so mažaronski listi trdili. Dan za dnevom je bilo brati v raznih dopisih, kako se opozicija osvečuje mažaronskim privržencem in kako se je bati, da bo po dokončanih volitvah še huje. A od vsega tega ni nič res, kajti ti listi niso mogli navesti nobenega dokaza za njihove trditve, a večji del onih, ki so bili zaprti vsled obrekovanja ali na temelju anonimnih ovadb, so morali biti puščeni na slobodo, ker se je dokazala njihova nedolžnost. Morete si misliti, kako bi mažaronstvo slavodobitno vpilo, ko bi se bilo le jednemu opozicijskemu duhovniku dokazalo, da je res kriv kakšnega prestopka. Kaj bi počele z njim oblasti, ko so jih že tako brez vseh dokazov le vsled grde denunciacije vodili žandarji v temnice, v katerih so še dandanes mnogi zaprti.

Moramo priznati, da tako ostudnih prizorov ni še bilo pri nas na Hrvatskem, kakor prigodom zadnjih volitev, ko so mladi in neizkusni kotarski upravitelji gospodarili kakor kakšni turški paše, ter zapovedovali, stare, v službi osivele duhovnike po žandarjih preganjati, kakor se je to zgodilo dekanu

LISTEK.

Revolucija v Pasji Vasi.

Kulturnozgodovinska študija.

Spisal Jože Arko.

(Dalje.)

Za njima pa sta brodila z dolgimi nogami Jože Kamba in Urhov Peter.

Tudi njima je bilo vino razširilo srce, da jima je kipela čista resnica iz ust.

„I, mar mi je, naj bi bil župan ta, ali oni!“ je trdil flegmatično Jože, „mar mi je! Še Močnikovo Marijano bi volil, še Pikčevo Špelo . . . Mar mi je! — Samo ta ne sme več biti župan . . . Veš no, veš; hotel sem napraviti krčmo — — joh, joh izplačalo bi se bilo; poglej Kršiča — vino bi bil dobival iz lstre od znancev na pol zastonj, razumeš, na pol zastonj — pa me odbijati k okrajnemu glavarju! Da bi ga . . . Sel sem k njemu in ga prosil, naj se potegne za moje krčmo, pa mi reče: „Ne morem, nikakor ne morem, preveč jih imamo teh gostilen . . . dvajset v tako majhnem trgu!“ Kar raztrgal bi ga bil.“

„Ško-da, ško-da“, je kašljal v pretrganih besedah Urhov Peter, „ko bi bil, ti-ti do-obil krčmo, potem-potem bi se ga bil jaz vsaj enkrat pošteno na-a-pil. Jože, veš, še nikoli se ga nisem, pa bi se ga tako-tako rad!“

Gostilna pri Bigi je bila že prazna. Gost oblak dima je plaval v dvorani pod stropom in se počasi vlekel proti odprtih vratom, zavijajoč brlečo svetilko v skrivnosten ovoj. Po mizah so stali prazni kozarci, po tleh so ležali odpadki cigar in cigaret.

Gostilničar Biga je stal pred pragom, do kjer je bil spremlil vse goste. Govoril je z Gašperjem Mikolo.

„Ta bo lepa, ta bo lepa, ko izpodnesemo županu stolček, da sam ne bo vedel kdaj“, je triumfiral Biga.

„Saj bi mu ga bili že zdavnej morali“, je basiral orjak Gašper Mikola.

„Meni se zdi, da si mu ti gorak — a?“

„Vprašaj! Sicer bi se mu prav nič ne upiral. Župan je župan. Jaz nečem biti, drugi je zastran mene lahko vsakdo. Naj bo Japonec, ali Kitajec, ali sam vrag. Ta pa ne sme biti več. Ko bi bil kaj vreden, bi bil lani, ko smo delali cesto na Jamo, speljal cesto mimo moje hiše in —“

„Vidiš, zato ga ne maram tudi jaz. Samo zaradi te ceste. Bravo, bravo! Mimo tvoje hiše naj bi bila šla. Tvoja gostilna bi bila na boljšem, jaz pa bi bil prodal svoj svet drago in —“

„No, no, saj véva! Oba sva bila prizadeta. Toda sedaj mu poplačamo vse. Mi smo le mi, kaj Biga?“

„He, he . . .“ se je smehljal krčmar zadovoljno in dobrodušno. Stisnila sta si roke in se poslovila . . .

Gospod Kršič je bil med tem prišel že domov. Brž je tekel buditi svojo zakonsko polovico, da ji pové, kako imenitna karijera čaka njega in njo.

„Vidiš, moja dušica, do komolca zahvali Boga, da si mene vzela. Kaj bi bila sedaj? Kmetica v raševini! Jaz pa te nosim na rokah, srček moj, oh tako te imam rad! Krčmarica si že in sedaj boš še — — županja.“

„Kaaaj?“ je zavezala začudeno mlada, polnočna žena. Ni vedela ali spi ali bdi.

„Županja, županja . . .!“

„Beži, beži . . . kod si pa hodil?“

„I, saj sem ti povedal, kam grem. Kaj pa ti ne povem, ljuba moja, kaj?“

Tumpiču v Zagorju. Kaj takega je mogla izvesti le skrajna brutalnost dotičnega kotarskega predstojnika, ki s tem svojim činom gotovo ni ugodil višjim oblastim, in sicer tem manje, ker se je dokazalo pri preiskavi, da je dotični zaslužni duhovnik popolnoma nedolžen in da ga je le nekdo denunciral. Hud udarec za politično oblast je bil svečani vsprejem tega vrlega duhovnika povsodi, koder se je vračal iz temnice, posebno pa v njegovej domačji župniji, kjer so ga pozdravljali kot mučenca verske in narodne zavesti svojega vernega ljudstva.

Naj piše židovska „Agramer Zeitung“ in framaonske „Narodne Novine“ kolikor jih je volja zoper naše vrle duhovne, vse delo jim je zastoj, dokler hrvatski narod zna tako očitno ceniti svoje jedine prave prijatelje, duhovne pastirje.

Kar so oponašali mažaroni opozicijoncem gledé raznih nasilstev, vse ni nič drugega nego obrekovanje, pač pa je res, da so začele oblasti silno pritiskati opozicijonalne volilce. Kdor je dolžan kaj davka, ta ga mora zdaj precej plačati. Kjer imajo občine kake pravde z mažaronskimi graščaki, grozi se opozicijonalnim volilcem, da jim bode pravda rešena na njihovo škodo. Kjer imajo dobiti občine ali posamezni kakšne podpore za gospodarske ali druge svrhe, vse se zadržuje.

Sploh opozicijonalni volilci nimajo pričakovati nič dobrega od svojih oblasti. Da je to res, dokazuje najbolje to, da dobijo izvoljeni opozicijonalni poslanci toliko pritožb proti ravnanju političnih oblasti, da so bili prisiljeni, radi tega zbrati se v Zagrebu na dogovor, kaj jim je začeti. 30. maja sešli so se zares skoraj vsi poslanci ter se dogovorili, da bodo vsi složno delovali ter izdali na narod manifest o bodočem njihovem delovanju pogledom na te žalostne pojave pri političnih oblastih. Vse kar se je sklenilo na tem shodu, se seveda ni smelo objaviti gledé na naše prežalostne tiskovne odnose, ko se opozicijonalni časopisi kar vsaki dan plenijo, dočim morejo uradni pisati o naših političnih odnosajih, kakor jih je volja. Da ne zvedó zunanji čitatelji o opozicijonalnem gibanju, plenijo se tako pogostoma ti časopisi, a ker se je do zdaj mogla prirediti druga izdaja konfisciranega lista, če se je inkriminirani članek ali notica izpustila, in pri vsem tem vsaj nekaj zvedelo zunaj Zagreba, odredila je od zdaj redarstvena oblast, da se dotičnim vrednikom konfisciranih listov ne priobči, kakor je bila do zdaj navada, precej z odlokom, kateri članek in koliko članka je konfiscirano, nego se samo javlja konfiskacija, a na odlok bo pa moral vrednik čakati dalje časa. Ker vrednik ne vé, kaj je konfisciranega, ne more prirediti druge izdaje in tako ostanejo naročniki brez lista, če tudi konfisciranega.

To je kruta in protizakonita samovolja, s katero se hoče naškoditi opoziciji. In ti mažaronski hinavci še vpijejo o nasilstvu opozicijonalne stranve, v nadi, da bode tako sodil tudi zunanji svet. Ali so se pri tem grdo prevarili, kajti ves pošteni svet je dobro poučen po zunanjih časopisih o delovanju današnje mažaronske stranke, ki se ni osvetlila lica svojega s svojim poprejšnjim delovanjem, a še manje pa z ravnanjem svojim pri zadnjih saborskih volitvah, ki so za-njo v kljub njenej premoči izpale zadosti nečastno.

„A — pri Bigi si bil“, se je pretegnila zaspana ženica.

„Na volilnem shodu . . . predsednik sem bil . . .“

„A-a!“

„. . . govoril sem . . . vse mi je ploskalo . . .“

„A-a-a!“

„. . . vse je vneto za-me . . . ne morejo me prehvaliti. Po poti so šli z menoj Hudnik, Žolna, Gomež, Bikelj, vsi, vsi so rekli, da bom samo jaz župan in nihče drugi, premisli, župan, ti pa županja . . .“

„A-a-a-a!“ Graduacija v „a-molu“ se je s tem dovršila v tako čudnem idijomu, da bi se bilo dalo težko določiti, kaj so izražali ti zvoki: ali osupnenje, ali presenečenje, ali — radost in veselje! —

Gospod Brbec pa je med tem sedel doma pri brleči svetilki. Kakor opojna omama ga je objemala misel na današnji shod. Od navdušenja se mu je krčilo telo, stresal ga je nekak mraz, v kljub temu, da je žarel v lice, trepetali so mu prsti na rokah, drhtele suhe ustnice, šklepetali zobje, celo jezik se mu je krčil v ustih, srce v prsah pa mu je kar koptljalo.

Politični pregled.

V Ljubljani, 8. junija.

Stalna komisija desnice, katera je izbrana od posameznih klubov desnice, obstoji iz načelnikov sedmerih klubov, to so Palffy za češko veleposestvo, Engel za Mladocöhe, Javorski za Poljake, ta je ob enem načelnik stalne komisije in biva na Dunaju, da v slučaju potrebe takoj skliče komisijo na posvet, dr. Susteršič za slovansko krščansko narodno zvezo, Dipauli za katoliško ljudsko stranko, Falkenhayn za kat. središče in Lupul za Rumune. Ti udje stalne komisije imajo pravico, ako so zadržani vdeležiti se sklicane seje, zato določiti kot svojega namestnika kakega drugega člana svojega kluba. V stranki krščansko-narodne zveze se kakor znano vsaki mesec vrste poslanci Bulat, dr. Susteršič in Barvinski.

Češko-nemška pogajanja. Člani parlamentarne komisije češkega kluba so bivali še te dni na Dunaju ter se mnogo razgovarjali z grofom Badenijem o akeiji, ki se ima pričeti poletu glede poravnave mej Čehi in Nemci. „Politik“ piše o tem: Umaknili bi se terorizmu leve, ko bi sedaj naši poslanci posegli v kakeršnakoli pogajanja. Tudi pozneje Čehi tega ne bodo pričeli. Oglasiti za taka pogajanja se morejo Nemci ali pa vlada. In v tem slučaju se bodo Čehi vdeležili le tedaj pogajanj, ako se prično na podlagi popolne jezikovne ravnopravnosti. Ako je to že prej dognano, potem je mogoče razgovarjati se o načinu, kako naj se izvede ta jednakopravnost in kako naj se varujejo narodne manjšine. Mnenja pa je vodstvo češke stranke, da bodo, v kolikor ono pozna zahteve Nemcev, ta pogajanja brezvspešna. Toda naj pride karkoli, odjenjati v tej zadevi od češke strani, bilo bi usodno za nadaljno razvijanje političnega in parlamentarnega položaja. — Pri avdijenci je cesar dejal češkemu poslancu Kaizlu, da ne bo prej miru v državi, dokler se ne vrede narodne razmere na Češkem. Na to je odgovoril Kaizl: Mi Čehi smo že večkrat ponujali svojim nemškim rojakom bel list, na kateri naj zapišejo svoje zahteve v narodnem oziru, seveda s pogojem, da vse iste zahteve veljajo tudi za nas. Te naše ponudbe pa nemški naši rojaki niso hoteli vsprejeti. Cesar je na to odgovoril: Vkljub temu se mora pa vendar delo pričeti na Češkem.

Poslanec izključen iz francoske zbornice. Minister za javna dela Turrel je odgovarjal v francoski zbornici minoli teden na interpelacijo, zakaj da se je odpustilo veliko delavcev iz rudokopov v Grandcombe. Socijalistični poslanci so delali mej ministrovim govorom velik hrup. Mej razpravo je na to socijalist Gerault Richard imenoval poslance policijske ovaduhe. Zbornica je zaradi tega sklenila izključiti poslanca Geraulta Richarda za mesec dni. Predsednik je pozval izključenega poslanca, naj se pokori sklepu zbornice in naj zapusti dvorano. Ker se je Gerault branil, zato je predsednik prekinil sejo. Mej tem pa je prišel v zbornico oddelek osem vojakov, katerih vodja je položil roko na ramo poslanca Geraulta ter ga v ime postave pozval zapustiti zbornico. Poslanec je izjavil, da se umakne sili ter je zapustil v spremstvu vojakov zbornico, kričeč: Živela socijalna revolucija! Socijalisti so na to hoteli pričeti razpravo, zakaj se na-

Hotel je dati duška tej radosti, moral ga je dati, moral . . .

Mrzlično je zgrabil pero in papir, histerično je trepetal in iskal kar najefektnejših izrazov. Oh, borni naš jezik v ustih tržkega pisarja, zakaj nimaš zadostne zaloge iz raznih, močnih in krepkih besed?

Kmalu je začelo škrtati pero. Brbec je pisal dopis v „Slov. naprednjaka“.

„Slavno uredništvo! Vstrajajte pod mogočno zastavo razsvetljenosti, ki zmagodobitno plapolja nad vsem svetom, razvijajte napredni in svobodomiselni prapor plamtečega domoljubja in nesebičnega človekoljubja. Sovražne sile beže, izgublja se tema pred žarečo lučjo, zli in črni duh beži, hinavskopobožni klerikaluhi, ki so terejalsko zavijali oči, padajo ob tla. Ljudstvo se zaveda, naše priprosto, ponižno in dobro ljudstvo. Slava mu! — Pri nas smo imeli večeraj voliven shod. Splošno ogorčenje in nasprotovanje se je izreklo dosesdanjemu županu, ki je priznan klerikalec. Vse je navdušeno za svobodo in omiko. Živela prosveta! O priliki kaj več. —c.“

Se enkrat je prebral gospod Brbec, kar je bil napisal. Porabil je bil sicer vso zalogo iz raznih besed iz „Naprednjaka“, katerih pomen mu je bil

pada osebna prostost poslancev, pa predsednik ni dovolil o tem razpravljati. — Kako mirno bi še sedaj zborovali naši poslanci na Dunaju, ako bi imel naš državnozbornski opravilnik taka določila za razgrajče, kakor jih ima opravilnik francoske in tudi angleške zbornice, kjer se je nedavno tako zgodilo tudi nekaterim irskim poslancem.

Ministerska kriza na Španskem še ni rešena. Stvar je z ozirom na zadeve na Kubi zelo težavna in zamotana in nobeden državnikov si ne želi prevzeti brez posebnih zagotovil odgovornosti polno vodstvo vlade v teh kočljivih razmerah. Canovas vodi še znanprej državne posle. Nekateri listi menijo, da se napravi sedaj nekako začasno ministerstvo, ki bi se od slučaja do slučaja opiralo na liberalno ali pa na konservativno stranko. Taka vlada bi bila seveda samo od danes do jutri in zato drugi mislijo, da se takoj osnuje liberalna vlada pod načelništvom Sagaste, ali pa da se prenovi sedanje ministerstvo s tem da dobi novega ministra za zunanje stvari, ker je ravno sedanji zunanji minister kriv vladne krize. Maršal Martinez Campos je sedaj poklican kot zaupnik kraljice-vladarice, da označi svoje stališče glede obstoječe krize.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 8. junija.

(† Frančišek Bohinc), blagi župnik v Križah pri Trziču je večeraj po dolgi bolezni umrl v 77. letu. Pogreb je v sredo ob 10. uri dopoldne. — Porodil se je dne 2. dec. 1820 na Breznici, 30. julija 1844 je bil posvečen za mašnika. Kot duhovni pomočnik je služboval v St. Vidu pri Cerknici, v Trziču, 26. septembra 1861 je bil imenovan župnikom v Kovorju. Leta 1870 je dobil župnijo Križe, katero je vneto oskrboval do svoje smrti. — „Ena blaga duša je na svetu manj, ena sveta, upajmo, v nebesih več“, tako piše o pokojniku njegov kaplan g. J. Vole na listu, s katerim naznanja njegovo smrt. S tem je popolno označen blagi pokojnik, kateremu dodeli Bog večni mir in pokoj!

(Župnik Jožef Skerbinc †.) Dne 4. t. m. je umrl v Slatini, kamor je bil šel iskat v hudi bolezni pomoči, jeden najzaslužnejših duhovnikov-rodoljubov koroških, preč. g. Jožef Skerbinc, župnik, kn. šk. duhovni in dekanjski svetovalec v Vogrčah ob Pliberku. Pokojni je bil vseskozi vzoren duhovnik, nad vse vnet in delaven domoljub in zagovornik teptanih prav koroških Slovencev. Dosegel je starost 66 let. N. p. v m. — Obširneje poročilo nam je obljubljeno.

(Zahvala in prošnja.) Dne 5. t. m. popoldne ob 2. uri je v iz 32 hišnih števil obstoječi vasi Zapotoku (ravno v gneči poslopj) vsled otročje neprevidnosti jako hud požar nastal, koji se je tako širil, da je v četrt uri več hišnih in gospodarskih poslopj objel, ter gospodarjem 8 hišnih in 18 gospodarskih poslopj in več druge premičnine popolnoma uničil. Onemu posestniku, kjer je začelo goreti, se je tudi 6 glav goveje živine zadušilo. Ta požar je povzročil škodo, koja se je cenila na poslopju 9850 gl., na premičnini 2190 gl., na živini 500 gl. in na sadnem drevju 700 gl., toraj skupaj 13240 gl. Vsi poškodovani bili so sicer zavarovani, toda v primeri velike škode pač premalo — za znesek 3700 gl.

znan, ali neznan, vendar mu dopis ni ugajal. Hotel je kaj krepkejšega, določnejšega, markantnejšega. Začel je nov članek. Pisal je in pisal, pero je bolestno ječalo pod nervoznimi prsti . . . mišice v zapestih so mu odpovedovale svojo službo . . . palec in kazalec sta bila že vsa črna od tinte . . . a gospod Brbec je pisal in pisal neutrudno, z mrzlično manijo . . .

Stara ura na steni je bila četrto uro po polnoči — pred Brbecem je ležalo petero konceptov. Toda vsak poznejši mu je manj ugajal. Prvi se mu je zdel še najboljši. Zato je ostale zavrgel, prvega pa zapečatil in naslovil na „Slov. naprednjaka“.

Potem je šele ugasnil svetilko in se z globokim vzdihom kar oblečen vlegel spat, da je zaječal prepereli les postelje.

Kaj je sanjal gospod občinski tajnik, mi ni znano. Da bi vedel, bile bi te sanje za moje čitateljice in čitatelje vsekakor zanimive do skrajne mere.

Toda pustimo ga, naj spi na svojih lavorikah . . .

(Dalje sledi.)

Da se je dotični požar tako rapidno razširil, in po tujem imetju tako hlastno segel, je temu vzrok ta, ker bilo je tako suho, hišni gospodarji po lesni kupčiji odsotni, ter žene in drugi posli pa po poljskih opravilih. Da pa požar še večje žrtve ni tirjal, pripisati je sosedom, ki so iz ljubezni do bližnjega tako hitro prihiteli na pomoč. Odlikovale so se zlasti pri tem požaru požarne brambe iz Ribnice in Dolenjevasi, ki so po svojih načelnikih s 4 brizgalnicami in drugim gasilnim orodjem vse delo jako previdno, trudapolno in z dobrim vspehom vodile. Tudi soobčani so na čelu svojih požaropancev iz Sodražice, Zamosteca in Vinice, kakor tudi vrli junaki iz sosednih občin Sušje in Jurjevice jako veliko pripomogli, da se je požar omejil. — Vsem blagim prijateljem, ki so pri tem požaru se trudili in s tem mnogo imetja obvarovali, se podpisani v imenu nesrečnih pogorelcev in v imenu cele občine prav toplo zahvaljujem, ter iz srca želim, da bi ljubi Bog dobrotnikom blagohotni trud stoterokrat povrnil! — Do milih src dobrosrčnih dobrotnikov se pa zajedno z uljudno prošnjo obrnem, da z milimi darovi siromakom v takej veliki bedi, kolikor mogoče pomagajo. — V Sodražici dne 6. junija 1897.

D r o b n i č, župan.

(Nezgod.) V Dražgošah se je ta teden ponesrečil neki pastir, ki je lazil za šmarnicami. Menda mu je spodletelo, ali se mu je odkretnil kak kamen in zdrčal je čez robovje. 2 dni so ga iskali in potem našli ubitega, vklenjenega in na glavo postavljenega med skalovjem.

(Iz Velesovega.) Minul je mesec maj, kateri ni bil nič kaj prijazen. Z njim poslavljajo se tudi od nas naši hudi sovražniki hrošči, kolikor jih je še ostalo. Letos po nekaterih krajih teh žuželk ni bilo toliko, kakor leta 1894, veliko manj pa ne. V naši fari smo jih prav marljivo pokončevali, da bi jih povsod tako, moralo bi zmanjkati teh mrčesov. Nabrali in pokončali smo jih namreč 204 mernike in 12 bokalov ali 1,310.400 hroščev, kateri bi zalegli v zemljo čez 11 milijonov ogrcev. Ako bi kdo mogel te hrošče položiti tako drugzga za drugim po dolgem, bila bi ta vrsta dolga 39 klm. 312 metrov, to je približno 8 $\frac{1}{2}$ ur hoda, kakor n. pr. od Vrhničke do Kamnika. Teh hroščev so največ nabrali šolski otroci.

(Ustrelil se je) v noči med 6. in 7. t. m. domobranec v tukajšnji domobranski vojašnici, doma s Stajerskega. Vzrok najbrže obupnost. Umrli je po preteku dveh ur.

(Iz Prage) 6. junija. Meseca avgusta letošnjega leta se bo vršil katoliški shod v Kraljičinem Gradu za ondotno škofijo. Prihodnje leto bo shod v Pragi. — Odkar je prišla jezikovna naredba, so Nemci kar iz sebe. Zdaj jim gre še celo za pozdrav! „Prosit“ in „servus“ jim zdaj ne zadostuje več, zato je predlagal neki German, da se medsebojno pozdravljajo s „Heil“. Drugemu je bilo to premalo, zahteval je pozdrav „Heilo“, tretjemu še ta pozdrav ni zadostoval, zahteva „Heilou!“ Dober tek! — Dr. Flajšhaus ima posebno srečo pri odkrivanju literarnih veličin. Dobro je ožigosal pred par leti nasprotnike kraljedvorskega rokopisa, sedaj je dobil v roke zopet literarno veličino, ki je predstavljala besede Nietzschejeve: „mit Tauben Freundschaft schliessen“ — s holuby uzavriti prátelství! Take kapacitete aspirirajo na vodstvo naroda, ali vsaj hočejo na njega vplivati. Hus bi zaklical: O sancta simplicitas! — Zanimivo je, kar je izustil poslanec Iro. Po njegovem mnenju naj bi bil naš cesar sufragan nemškega cesarja, češ, če bo Avstrija Hovanska, bo kmalu prišel njen konec. Vederemo. — V Kostelci nad Orlico se zida nova realka. — Veselje je slišati, da se katoliška društva če dalje bolj širijo. Med novo ustanovljenimi treba omeniti katoliško društvo v Sobjeslavi. — V Smihovu je začelo štrajkati 700 delavcev v tovarni za kartone. Premajhna jim je plača 4 gld. na teden. Velika res ni. Marsikateri tovarnar porabi za svojo večerjo veliko več. — Žičkov sme zidati svojo novoustanovljeno farno in farno cerkev. Deputacija je dosegla na Dunaju 30.000 gld. podpore. — Še enkrat moram Nemcev omeniti: V svojih časopisih se vedno vzgledujejo nad pesmijo „Kde domov muj! Smrten greh je, če jo kakšen Čeh zapoje. Toda „Wacht am Rhein“ — to je pesem avstrijska, ta se sme peti vselej in povsod. Kdo je boljši Avstrijec: mi Slovani ali Nemci? Čudno je, da Nemce kar iz spanja zbudi ta prekrasna slovanska pesem. Menda jih budi njihova slaba vest, ker vest pregreho očita. — Sultan je poslal nemškemu cesarju 6 grških topov v dar — šli so skozi

Prago. Voz, ako hočeš, da teče, moraš ga mazati. — Za pokojnim Schnellom je prišel popred umrli dr. Kadlec — vse svoje premoženje ($\frac{1}{2}$ milijona) je volil češkemu vseučilišču; tako je pokazala njegova zadnja oporoka.

(Delavski katoliški shod.) Dobri oče Harmel se je mudil marca meseca v Rimu, da se posvetuje o katoliškem delavskem shodu, od katerega pričakuje modri tovarnar mnogo dobrega. Harmel je namreč prepričan, da so zagrizenosti delavcev krive večinoma krivice, ki se jim gode in napačen pojem o cerkvi, katerega so jim zapeljivci vtihotapili. Izkušnja je potrdila, da je postal mnogi socialista v ozračju Harmelovih tvornic vzoren katoličan. Ko je Harmelu oče umiral, poklical je k postelji svojega sina, ter mu priporočil delavce kot svoje otroke. Harmel je spolnil to očetovo zadnjo oporoko prav vestno. Po mnenju njegovem je vera podlaga sreče, za to se pri njem vera goji, a nobeden se ne sili. Zanimiv je razgovor župnikov z jednim delavcem, ki je zanemarjal svoje krščanske dolžnosti. Delavec se je zagovarjal: „Gospod, ljubim svoje gospode in storim za nje več, kot moji tovariši. Kadar pridem k shodu in začnejo zoper g. Harmela zabavljati, da sili delavce k spolnovanju verskih dolžnosti, vstanem jaz in rečem: 35 let že delam v Val des Bois, nikoli nisem svojih verskih dolžnosti spolnil in nisem imel radi tega nobenih sitnosti. Na to vselej obmolknem“. Harmel vpliva na delavce s svojim vzgledom. Katoliški shod — vršil se bo ali v Turinu ali Milanu — bo ravnal o sredstvih, s katerimi bi se dalo zboljšati pravno in gmotno stanje delavcev.

(Koleki.) V smislu odloka finančnega ministerstva ni treba komsumnim društvom kolekovati računov za svoje ude, pač pa, ako račune delajo za neude.

(Popravek) Gospod mestni odbornik Ivan Plantan nas prosi popraviti, da ni on v seji dne 1. junija predlagal, da naj se prošnja slovenskega katoliškega delavskega društva v Ljubljani za podporo odkloni ter da s to zadevo ni v nikaki zvezi.

Društva.

(Vabilo na XXXII. občni zbor) „Slovenske Matice“ v sredo dne 23. junija ob pol petih popoldne v klubovi sobi „Narodnega doma“ na Fran Josipovi cesti št. 10. — Vrsta razpravam: 1. Predsednikov oговор. 2. Letno poročilo tajnikovo v dobi od 1. junija 1896. do 31. maja 1897. leta. 3. Sklep računa o društvenem novčnem gospodarstvu za 1896. leto. (Računski zaključki so gospodom udom v društveni pisarni na ogled in jim bodo pri občnem zboru tiskani na razpolaganje.) 4. Volitev treh računskih presojevalcev. (§ 9. dr. pravil.) 5. Proračun za leto 1897. 6. Dopolnilna volitev društvenih odbornikov. Po § 12. društvenih pravil imajo letos izstopiti iz odbora gg.: Grasselli Peter, dr. Lesar Josip, † Navratil Ivan, Rutar Simon, dr. Starč Josip, Stegnar Feliks, Svetec Luka, Tavčar Alojzij, Vavrč Ivan in Zupančič Anton. — V odboru pa še ostanejo gg.: Bartel Anton, dr. Detela Franc, dr. Dolence Hinko, dr. Glaser Karol, dr. Gregorčič Anton, Gregorčič Simon, Hubad Franc, dr. Janežič Ivan, dr. Jarc Anton, Kersnik Janko, Koblar Anton, Kržič Anton, dr. Lampé Franc, Levec Fr., Majoiger Ivan, Pleteršnik Maks, dr. Požar Lovro, Senekovič Andrej, dr. Serneč Josip, dr. Sket Jakob, Sušnik Ivan, Subic Ivan, Suklje Franc, Suman Jos., dr. Tavčar Ivan, Vilhar Ivan, Wiesthaler Franc, Zupančič Vilibald, dr. Zupanec Jernej in Zumer Andrej. — Vsaj 20 odbornikov mora po § 12. društvenih pravil navadno bivati v Ljubljani. Izstopivši smejo biti zozet voljeni. — Pri volitvi treh računskih presojevalcev in pri volitvi odbornikov se vstevajo tudi zakonito podpisani volilni listki nenavzočih društvenikov. — 7. Posamezni predlogi in nasveti. (Kdor želi v smislu § 4. lit. a) društvenih pravil postaviti kak nasvet, ga mora po § 2 lit. a) opravilnega reda predložiti odboru in storiti to vsaj do 19. junija t. l., ako hoče, da pride v občnem zboru na razgovor.) — V Ljubljani, dne 5. junija 1897. — Predsednik: Frančišek Levec. — Blagajnik: Dr. Josip Starč.

(Velika narodna slavnost v Ljubljani) priredi se ob blagoslovljenju zastave pevškega društva „Ljubljane“ dne 27. junija t. l. Ta dan zbere se v Ljubljani mnogo slovenskih društev. Sodeč po velikih pripravah in po mnogoštevilnih odzivanj, bode to zares vseslovenska slavnost. Pevskemu društvu „Ljubljani“, katero to slavnost aranžuje na široki podlagi, odzvalo se je dozdej 28 društev, katera pridejo v Ljubljano ponajveč korporativno z zastavami ali pa se udeležijo slavnosti po večjih deputacijah. Iz Trsta se prireja poseben vlak, ki privede v matuško Ljubljano naše drage brate od sinje Adrije. Dokaj društev še svoje udeležbe definitivno ni moglo prijaviti, ker se vrše priprave. Pričakuje pa se, da še vsaj 30 društev prijavi svojo udeležbo. Ker imena prijavljenih društev še te dni

priobčimo, omenjamo za danes le toliko, da je razpored slavnosti že določen, jako obsežen in veleznimljiv. Na bratsko svidenje torej dne 27. junija v matuški beli Ljubljani!

Telegrami.

Dunaj, 7. junija. Socijalni demokratje so za binkošne praznike sklicali na Dunaju strankarski shod. Poslanec Daszynski je govoril o političnih razmerah in pojasnoval, da zahtevajo socijalni demokratje preosnovo ustave na demokratični podlagi in enakopravnost narodov. Dr. Adler je za jesen napovedal boj vzlasti na Dunaju, zato da delavci dobe na Dunaju volilno pravico v mestni zbor dunajski.

Dunaj, 7. junija. Uslužbenci tramwaya štrajkajo. Promet je zelo omejen. Neveda do sedaj ni bilo.

Bukarešt, 7. junija. Prestolonaslednik, ki je nevarno zbolel, je iz nevarnosti. Bolezen pojenjuje.

Madrid, 7. junija. Kraljica je zopet poverila vlado dosedanjemu ministerskemu predsedniku. Ministerstvo torej ostane in v politiki se ne izvrši nikaka sprememba.

Atene, 7. junija. Kraljica in prestolonaslednica sta došli v Atene. Ministerski predsednik Ralli skliče v kratkem zbornico, da se prepriča, da vladi večina zbornice zupa. — Kakor se je sporočilo grški vladi, Turki v Epiru počenjajo silne grozovitosti.

Carigrad, 7. junija. V komisiji za sklenitev miru je turški minister zunanjih stvari prebral spomenico, v kateri so določene zahteve Turčije gledé pogojev za sklepanje miru. Angleški zastopnik je ministru nasproti izjavil, da Angleška ne dovoli Turčiji nobenega novega ozemlja. Temu sta pritrdila francoski in italijanski zastopnik. Ruski odposlanec pa je neki dejal, da je Rusija zadovoljna, ako se meja v Tesaliji tako določi, da Larisa ostane grška, Tyrnavos pa da dobé Turki.

Vlaknena obleka iz surove svile gld. 8'65

do 42'75 blaga za popolno obleko — tussor in shantung-Pongees — istotako črna, bela in barvena **Hennebergova svila** od 35 kr. do gld. 14'65 meter — gladka, progasta, križasta, vzorčasta, damasti itd. (okolu 240 raznih kakovostij in 2000 raznih barv, vzorcev itd.), poštnine in carine pristo na dem. Vzorec obratno. V Svico dvojna poštarina. (33 5—5 3)

Tovarne za svilo G. Henneberg
(c. in kr. dvorni založnik), **Carth.**

Umrli so:

4. junija. Marija Stepencig, posestnica, 76 let, Gradaške ulice 10. otrpnenje srca.

6. junija. Angela Cerar, izvoščeka hči, 10 dni, Opekaraska cesta 55, želodečni in črevesni katar. — Marija Narobe, delavčeva hči, 3 mesece, Vodmat 85, božjast.

7. junija. Anton Rebernik, delavčev sin, 1 mesec, Vodmat 19, Convulsiones.

V bolnišnici:

2. junija. Ivan Šimenc, dninar, 45 let, jetika.

Tujci.

7. junija.

Pr' **Slonu**: Kohn iz Dunaja. — Kern, Pautini iz Trsta. — Dumičić, Heldenberg, Lovrenčić iz Zagreba. — Stemberg, Eitmayer iz Imomosta. — Prosinag iz Hrastnika. — Škerjanec iz Trnovega. — Keindl iz Gradca. — Paulin iz Trebnjega. — Zeller, Schiller iz Dunaja. — Lapajne iz Idrije. — Spriner iz Reke. — Koller iz Babinega polja. — Maydič iz Preval. — Maydič iz Železnokaplje. — Lins iz Montone. — Antič iz Selc. — Albrecht od sv. Ane. — Jelusič, Kastav, Vrabc iz Kastava.

Pri **Maliču**: Schorr, Wolf, Köberling iz Dunaja. — Wohl-muth iz Reke.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm.
5	9. zvečer	732.7	16.6	sl. sever	del. oblač.	
6	7. zjutraj	733.1	14.8	sr. jvzh.	jasno	0.0
	2. popol.	732.2	27.2	sl. jvzh.	del. oblač.	
6	9. zvečer	733.1	19.3	sr. szah.	poloblačno	
7	7. zjutraj	733.3	18.0	sl. jug	del. oblač.	0.0
	2. popol.	732.0	25.2	sr. jug	oblačno	
7	9. zvečer	733.2	17.8	sr. szah.	oblačno	
8	7. zjutraj	734.2	16.0	sr. jvzh.	sk. jasno	0.0
	2. popol.	732.7	25.5	sl. jvzh.	del. oblač.	

Srednja temperatura sobote 18.8°, za 2.2° nad normalom. Srednja temperatura nedelje 20.4°, za 3.7° nad normalom. Srednja temperatura ponedeljka 20.3°, za 3.5° nad normalom.

C. in kr. dvorna

tovarna za izdelovanje orgelj
bratov Rieger
v Jägerndorfu v avstr. Šleziji.
Filijalka v Budimpešti, VII., Garay-utca 48, v lastni hiši.
Izvrstne, cenene cerkvene orglje
pod prav ugodnimi pogoji. 23 26-11
Seznam orgelj brezplačno.

Občinski tajnik

Pri županstvu Velika dolina
bode 12. julija t. l. izpraznjeno mesto
občinskega tajnika z letno plačo
300 gld. — Pri vstopu v službo vložiti je
100 gld. jamčevine.

Prošnje za to službo vložé naj se pri
gornjem županstvu do 20. t. m. 401 1

Javna zahvala.

Za preobite izraze sočutja povodom smrti mojega
nepozabnega soproga gospoda

Janeza Pauser-ja

ces. kralj. poštarja in posestnika

izrekam tem potom vsem, ki so darovali tako krasne
nagrobne vence in se udeležili tako nepričakovano
obilno njegovega spreveda, svojo najprisrčnejšo zahvalo.

V Ribnici, 4. junija 1897. 400 1

Klementina Pauser.

Katol. Bukvarna v Ljubljani priporoča:
Enchiridion Liturgicum in usum Cleri-
corum et Sacerdotum in sacris functionibus. Collegit
Jos. Erker. Cena 1 gld. 50 kr.
**Wolf-Pleteršnikov slovensko-nem-
ški slovar**, dva zvezka, nevezana 11 gld.
50 kr., v pol-šagrinastih izvornih platnicah
14 gld. 50 kr.

521 52-47

Preč. duhovščini
vijudno priporočam
svojo delavnico
za
**slikarjijo na
steklu**,
zlasti za izdelovanje
cerkvenih oken
z ametno slikarjijo
Ed. Stuhl
v Graecu.
Annenstrasse 85.
Najboljša spričala
in pohvale
za izvršena dela
razpošiljam na
zahtevo.

Neprekosljivega učinka je

Tanno-chinin tinktura za lase.

Okrepčuje in ohranjuje lasišče in preprečuje izpa-
danje las. Cena 1 stekl. z rablilnim navodom 50 kr.

Jedina zaloga 57 19 2

lekarna M. Leustek v Ljubljani,

Resljeva cesta št. 1, poleg mesarskega mosta.

Krepek, priden, slovenskega in nemškega jezika zmožen

učeneo

se vsprejme v špecijsko prodajalnico. — Istotam
dobi službo tudi v kletarstvu izurjen

mož.

Natančneje pové upravništvo „Slovenca“. 382 3-3

Prodá se ali v najem dá

nova hiša

(štiri sôbe, klet) in zraven njiva. Je na deželi ter
pripravna za gostilno, prodajalnico ali poletno sta-
novanje. Več pové upravništvo „Slovenca“. 361 6-5

Stanarinske knjižice

za stranke
z uradno potrjenimi
določbami hišnega
reda v slovenskem in
nemškem jeziku, z
razpredelbo za vpla-
čevanje stanarine, vo-
dovodne in mestne
doklade, dobé se ko-
mad po 15 kr., 10
komadov vkup 1 gld. v

Katol. Tiskarni
v Ljubljani.

399 1-1

Ena duša je na svetu manj, ena sveta, upajmo, v nebesih več. Žalosti potr
naznanjam duhovskim sobratom, sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno
vest, da je prečastiti gospod

Francišek Ks. Wohinc,

zlatomašnik, duhovni svetnik in župnik v Križah pri Trziču.

danes, dne 7. junija, ob 3. uri zjutraj pò dolgi in mušni bolezni, večkrat previden
s sv. zakramenti, v 77. letu svoje starosti mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb bo v sredo, dne 9. junija, ob 10. uri dopoldne.

Sv. maše zadušnice se bodo brale v župnijski cerkvi v Križah in drugodi.

Nepozabnega gospoda Ksavera priporočam najiskreneeje v molitev in blag spomin.
V Križah, dne 7. junija 1887.

Jožef Vole,
kapelan.

Lepo poletno stanovanje

za počitnice se oddá takoj pri

Vodniku
Podutikom.

390 2-2

Ljubljana, dne 2. junija 1897.

P. n.

Usojam si uljudno naznaniti, da sem poleg svoje dosežanje trgovine s
papirnatimi vrečami in s papirjem na debelo otvoril na tukajšnjem trgu

na Sv. Petra cesti št. 6

tudi še na novo ustanovljeno

prodajalnico

kjer bodem razpečeval isto tako na drobno

**papir vsake vrste, kakor tudi vse druge pisalne
in risalne potrebščine.**

Posebno o ozarjam na različne uvedene najnovejše specialitete v
napominanih strokah, kakor tudi na nove šolske zvezke, katere sem priredil v prid
„Učiteljskemu konviktu v Ljubljani“.

Nadalje prevzel sem razpečevanje „národnega papirja“ v prid „Národ-
nemu domu“ ter se pri meni nahaja tudi izključna zaloga „Ciril-Methodovih
svinčnikov“, katere sem založil v družbene namene.

Pričakuje prav obilnih in mnogobrojnih naročil, zagotavljam si občinstvu
cene in vsikdar točne potrežbe ter se priporočam z najodličnim spoštovanjem

Jos. Petrič,

izdelovatelj papirnatih vreč, šolskih zvezkov ter
tovarniška zaloga papirja v Ljubljani.

392 5-3

Koverta s firmo
vizitnice in
trgovske račune
priporoča
Katol. tiskarna
v Ljubljani.

F. P. Vidic & Comp.

v Ljubljani

ponudijo po najnižji ceni poljubno množino

stavbinske opeke, zarezne strešne opeke

(izdelane iz najboljšejvrhniške ilovice) in tem pripadajočo

steklano zarežno opeko

in

strešna okna iz litega železa.

Peči in štedilna ognjišča

(lastni izdelek).

Roman-cement, dovski Portland-cement

pa tudi vse druge za stavbe potrebne predmete.

Najnižje cene! 201 22

Dunajska borza.

Dne 8. junija.

Skupni državni dolg v notah	102	gld.	35	kr.
Skupni državni dolg v srebru	102	20		
Avstrijska zlata renta 4%	122	95		
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	100	70		
Ogerska zlata renta 4%	123	05		
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	99	90		
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	960	—		
Kreditne delnice, 160 gld.	367	75		
London vista	119	45		
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58	62 1/2		
30 mark	11	73		
20 frankov (napoleonador)	9	52 1/2		
Italijanski bankovci	45	45		
C. kr. cekini	5	65		

Dne 4. junija.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	156	gld.	—	kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	159	—		
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	159	—		
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99	35		
Tisine srečke 4%, 100 gld.	141	—		
Dunavske vranavne srečke 5%	128	—		
Dunavsko vranavno posojilo l. 1878	108	50		
Posojilo goriskega mesta	112	50		
4% kranjsko deželno posojilo	98	75		
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99	80		
Priporitetne obveznice državne železnice	225	—		
južne železnice 3%	179	40		
južne železnice 5%	126	30		
dolenjskih železnic 4%	99	50		

Kreditne srečke, 100 gld.	199	gld.	75	kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	150	—		
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	20	20		
Rudolfove srečke, 10 gld.	25	25		
Salmove srečke, 40 gld.	72	50		
St. Genois srečke, 40 gld.	74	75		
Waldsteinove srečke, 20 gld.	60	—		
Ljubljanske srečke	23	25		
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	159	70		
Akcije Ferdinandove sev. železn., 1000 gl. st. v.	3530	—		
Akcije tržaškega Lloyda, 500 gld.	378	—		
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	84	—		
Dunajskih lokal. železnic delniška družba	—	—		
Montanska družba avstr. plan.	98	45		
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	168	—		
Papirnih rubljev 100	127	—		

Nakup in prodaja

vsakevrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Kavarovanje za zgube pri izrebanjih, pri izrebanju
najmanjšega dobitka.
Kalantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“

Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh,
potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostih
papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče višjega
obrestovanja pri popolni varnosti
naloženih glavnice.